
"Poradnik ławnika w sprawach cywilnych", C. Sawicz, Warszawa 1964 : [recenzja]

Palestra 9/1(85), 77

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

C. Sawicz: *Poradnik ławnika w sprawach cywilnych*. Wyd. Prawn. Warszawa 1964 r., s. 116.

W niedługi czas po wydaniu „Poradnika ławnika w sprawach karnych” ukazał się, tegoż samego autora, „Poradnik ławnika w sprawach cywilnych”, mający na celu udostępnienie ławnikom w możliwie najbardziej skróconej i przystępnej formie podstawowych wiadomości z zakresu prawa cywilnego.

Pierwsze, niewielkie rozdziały książki są identyczne z odpowiednimi rozdziałami w „Poradniku w sprawach karnych” (autor przedstawia w nich organizację Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, prokuratury i adwokatury itd.).

W toku dalszych wywodów autor omawia przebieg procesu cywilnego, a więc jego wszczęcie, udział prokuratora w procesie cywilnym, przebieg rozprawy, środki odwoławcze i wykonanie orzeczeń. Dalej przedstawione są wybrane zagadnienia z prawa cywilnego (niektóre przepisy ogólne: podmioty stosunków prawnych, zdolność do czynności prawnych, forma czynności, wady oświadczenia woli, przedstawicielstwo i przedawnienie oraz odpowiedzialność cywilna pracowników za niedobory), prawa pracy oraz prawa rodzinnego.

Książka nie jest przeznaczona dla prawników, pozwala jednak zorientować się prawnikowi-praktykowi o zakresie wiadomości prawnych, jakie powinien posiadać ławnik, by sprostać swym szczytnym zadaniom w zakresie wymiaru sprawiedliwości.

L. Antonowicz: *Likwidacja kolonializmu ze stanowiska prawa międzynarodowego*. PWN. Warszawa 1964 r., s. 192.

Cechą charakterystyczną naszych czasów jest szybko postępujący proces rozpadu systemu kolonialnego. Na gruzach imperiów kolonialnych powstają niemal w oczach liczne państwa niepodległe.

Na kryzys kolonializmu nie pozostaje bez wpływu fakt istnienia państw socjalistycznych. Przyjęcie przez państwa socjalistyczne zasady pokojowego współistnienia jako generalnej linii ich polityki międzynarodowej — czytamy w omawianej książce — zwiększyło natężenie walk narodów kolonialnych o niepodległość. Pokojowe współistnienie wszystkich państw bez względu na ich ustrój wewnętrzny nie dotyczy, oczywiście, stosunków między metropoliami a narodami kolonialnymi. Państwa socjalistyczne udzielają poparcia narodom kolonialnym w ich walce politycznej o wolność.

Prawnomiędzynarodowa problematyka dekolonizacji jest bardzo obszerna. Autor omawia w pracy trzy podstawowe i kontrowersyjne zagadnienia. Pierwsze z tych zagadnień dotyczy terytorialnego zakresu likwidacji kolonializmu, drugie zagadnienie omówione w książce związane jest z celami rozwoju politycznego terytoriów kolonialnych, wreszcie trzecie (i ostatnie zarazem poruszone w rozprawie) dotyczy terminu likwidacji kolonializmu.